

STERAVOND

20 maart 1959

Goedenavond, vrienden.

Vanavond zijn wij dan samen gekomen voor een Steravond. Dat is de laatste van dit seizoen. Ik mag erbij voegen, dat dit de laatste maal is dat er drie Steravonden in één jaar belegd worden. Sedert ons werk begonnen is, hebben zich de omstandigheden, op deze wereld aanmerkelijk gewijzigd en wij zelf zullen daarin mee moeten gaan. Een Steravond is bestemd voor de instraling van voorwerpen, zij is bovendien bedoeld als een bijna sacramentele bijeenkomst, waarin wij trachten te bewerkstelligen, dat iets meer van de Lichte geest vaardig wordt over de wereld en vooral bij de aanwezigen. Dit is een zaak die wij niet te licht mogen nemen.

En voor u, én voor ons én voor het medium betekent in zekere zin een avond als deze een grote krachtsinspanning. Wij mogen geen krachten verspillen en zullen dus nu, zowel als in de toekomst éénmaal per jaar alles doen wat mogelijk is, om een Steravond te maken tot een waar hoogtepunt voor ons allen.

Misschien is het goed, wanneer ik u allereerst het een en ander vertel, over het werk zelf, dat op zo'n avond geschiedt, daarna wil ik nog even ingaan op de verschillende mogelijkheden die in de laatste tijd zijn ontstaan. Wat wij hier deze avond doen is niet afhankelijk van godsdienst of van geloof. Moge het in zijn vorm en ritueel magie zijn, het is in feite een handeling zoals ongetelde malen door alle ingewijden op aarde is verricht voor hun volgelingen. U leeft hier in een wereld die deel is van de kosmos. De kosmos zelf is kracht. De kern van deze kracht, de bron ervan, noemen wij God. Deze is dus tegenwoordig in elk deel van deze wereld. Wanneer wij deze kracht kunnen erkennen, dan zal de aanvaarding van deze kracht alleen reeds voor ons een grote kracht en een grote steun zijn bij ons zoeken naar vervolmaking en ons streven ook naar verdere bewustwording.

Het is niet mogelijk u allen de handen op te leggen. Dan zou dit geheel teveel van een farce krijgen. Wat wij wel kunnen doen, is trachten om de kracht die aanwezig is en die door ons uit de geest allen gezamenlijk wordt bijeen gebracht in scherpste concentratie, a.h.w. te ontladen op u. Wij weten, dat niet iedereen voor die kracht gevoelig is. Dat ligt niet aan die kracht, maar aan uzelf. Wanneer u werkelijk open staat voor deze dingen, wanneer u werkelijk in uzelf een verlangen hebt om deel te worden van een kosmische eenheid, van absolute eenheid met het Goddelijke, dan zult u die kracht gevoelen als een prikkeling, als een trilling, soms ook als een plotselinge reeks van gedachten, of zelfs beelden. Men zal dit voor zichzelf ervaren. Dit is subjectief. Het gaat ons er niet om u iets bijzonders te laten beleven.

In het verleden was - helaas - de reactie te veel: "O, nu gaat er iets bijzonders gebeuren." Neen, wij doen alleen op plechtige wijze datgene, wat elke bewuste mens regelmatig voor zichzelf dient te doen. Wij trachten het totaal van Goddelijke kracht voor ons bereikbaar, werkzaam te maken, om de Goddelijke wil in de wereld te vervullen en te volbrengen. De techniek van het geheel berust, vooral ook deze avond weer, op een contact maken met steeds hogere entiteiten. Wij zullen allereerst over moeten gaan tot een bannen van alles wat negatief is. Een negatieve mens, een negatieve geest, kan alleen maar storend werken. Daarna zullen wij trachten vanuit onze eigen wereld verder te klimmen, tot wij uiteindelijk de groot scheppende Krachten, die onmiddellijk uit het Goddelijke zijn voortgekomen, bereikt hebben.

Zijn wij op dat punt gekomen, dan blijft ons alleen nog maar het gebed over. Een gebed, dat een ieder op zijn eigen wijze spreekt. Een gebed, dat voor ons is voortgekomen, uit weten, uit willen, maar bovenal ook uit aanvaarden. Met dit gebed, met dit werk, wordt dan dus voor u iets bereikt. Om nu dit werk voor u zo zuiver mogelijk te doen verlopen, is het natuurlijk noodzakelijk dat u mee werkt. Wanneer u hier gaat zitten kijken naar een comedie, dan is dat voor u tijdsverspilling en voor ons, op zijn minst genomen, een kleine rem. Wij rekenen erop, dat u hier bent gekomen om met ons samen dit zo sterk mogelijk te beleven.

Dan hebben wij hier nog die tekenjes. Er ligt van alles bij: een uurwerk, een ring, een broche, een stelletje sterren, kettingen en spelden. Die dingen zijn niet, zoals u misschien denkt, in de eerste plaats amuletten. Het worden geen wonderdoende voorwerpen, die u beschermen tegen gevaren, of wat anders. Het enige wat wij proberen te doen, is in die voorwerpen iets van de kracht van deze avond achter te laten.

U weet, dat als een auto gestart wordt, men gebruik maakt van een op zichzelf niet zo groot elektrisch vermogen, om daarmee de vele pk te ontketenen, waarmee de moderne mens langs de wegen pleegt te snellen. De energie die voor die start nodig is, is betrekkelijk klein. Zou zij er echter niet zijn, dan zou het ontzettend moeilijk worden om zo'n auto aan de loop te brengen. Iemand denkt aan compressieverhoudingen, ik geloof, dat dat ook wel een rol erbij speelt. Voor u is het net zo moeilijk om in het juiste denken te komen, in de juiste sfeer van verdraagzaamheid, wanneer er niet iets is, waaruit u die eerste energie even kunt ontlenuen.

Zo trachten wij een kleine verandering te brengen in het moleculaire veld, dat gepaard gaat met een heel geringe wijziging van de in zilver toch al beperkte moleculaire rotatie. Het gevolg daarvan is, dat de kracht, die hier aanwezig is, door het metaal kan worden geabsorbeerd. Vandaar ook, dat wij steeds zeggen: edelmetalen. Dezen zijn door hun structuur daarvoor beter geschikt en gaan niet zo snel verbindingen aan met allerlei chemische stoffen.

Wat daarin berust, is afgestemd op u, zoals u vandaag hier bent. D.w.z.: op de geesteshouding, die op deze avond toch de boventoon dient te voeren. Is er ergens een gebrek in die geesteshouding dan zal dus deze kleine startmotor - als ik het zo mag noemen - zijn uitstraling beginnen. Hij zal de kracht die het geheel nog in een verwrongen toestand hield, vrijlaten. Eerst langzaam, dan steeds sneller. Reageert u daarop en komt u zo tot een juiste verdraagzame houding, tot een beter begrip van het kosmisch Zijn, ook t.o.v. uw medemensen, dan laadt u dat veld weer bij. Is zo'n speldje ontladen, dan is het gewoon metaal, dan heeft het geen betekenis meer. Maar wanneer u ernstig probeert om verdraagzaam te zijn, dan kan die periode soms zelfs over jaren zijn uitgespreid en kunnen wij toch wel aannemen, dat enkele weken het minimum is. Wanneer enkele weken het minimum is, waarom gaat u dan nu zeggen: niet meer 3 x per jaar, maar éénmaal per jaar? Dat hangt o.a. samen met wijzigingen die zich de laatste tijd hier, rond deze planeet - vooral ook geestelijk - hebben afgespeeld.

Ik vertel u niets nieuws, wanneer ik zeg, dat een nieuw tijdperk is aangebroken, wanneer ik spreek over een nieuwe meester die op het ogenblik optreedt, dan hebben velen van jullie er ook al over gehoord. Deze verschijnselen gaan gepaard met heel andere werkingen. Men kan het zelfs aan de hemelen zien. Saturnus gaat progressief worden, i.p.v. retrograde. Zo kunnen wij verschillende andere punten aanwijzen. In de horoscopie ziet men dat deze jaren, jaren worden van steeds grotere intensiteit en van grotere kracht. Het houdt ook in dat die komende jaren, jaren zullen zijn van steeds intensere krachtmetingen op elk terrein.

Wanneer het u alleen gaat om behouden van de toestand, zoals die is, dan kunnen wij desnoods elke week zo'n avond voor u beleggen. Maar het gaat ons erom niet alleen u te maken tot verdraagzamere mensen, of u een stap verder te brengen op uw eigen geestelijke pad. Het gaat ons erom in de hele wereld een doelbewust streven naar kosmische verhoudingen en een betere band met God te bevorderen. In deze jaren is die kans langzaam maar zeker toegenomen. De energieën, die losbreken in de komende drie jaren over de wereld - geen oorlogsgeweld, maar energie van het individu, gepaard gaande vaak met prikkelbaarheid - zijn voor ons het teken dat in de atmosfeer van de aarde de grote strijd tegen elk negativisme kan worden begonnen. Een mens is - helaas - zo vaak negatief. U hoort hem zelden hardop iets zeggen, wanneer het goed is. Wanneer er ook maar iets aan mankeert, mijne vrienden, dan zien wij diezelfde mens plotseling in volle actie. Dan heeft hij precies alles gezien, opgemerkt, dan vertelt hij het 1.000 maal, maar hij handelt er nog bij ook. Dit negativistisch denken en streven is mede de aanleiding geweest, dat twee grote wereldoorlogen noodzakelijk werden. Een voortzetting van deze manier van denken zou een derde wereldoorlog noodzakelijk maken. Het is dit denken, wat overwonnen moet worden.

Er zijn krachten van de geest, er zijn krachten van Licht, allen zijn zij rond u. Er is geen enkel ogenblik, dat niet op deze wereld, ongeteld voor u, door onzichtbare werkers wordt gezwoegd

om het handelen en denken van de mens positief te maken. Op de wereld zelf neemt het aantal ingewijden aanmerkelijk toe. Alles bereidt zich voor op een slag, een soort Armageddon mischien, waarin niet alleen het lot van de wereld, maar vooral ook van de geest, die op deze wereld leeft, voor lange tijd bepaald zal worden. Kan deze slag tegen het negativistisch denken gewonnen worden, dan begint er zo dadelijk een duizendjarig rijk. Zouden wij - wat wij niet geloven - moeten bezwijken voor duistere krachten, zou het negatieve het op deze wereld winnen, dan vindt het zijn zuivere ontknoping in een chaos, die weinig op deze wereld onberoerd zal laten.

Begrijpt u nu, waarom ons werk zo belangrijk is? Waarom misschien zelfs deze avond voor u en voor velen die hier niet aanwezig zijn, beslissend kan zijn? Het gaat hier niet om wat hocus pocus. Het gaat hier niet om een simpele inwijding, of bezwering. Het gaat hier om een wapen dat u wordt geboden tegen deze negatief denkende wereld. Een wapen, wat u wordt geboden voor wetenschap, maar dan de goede, de eerlijke, de onderzoekende wetenschap. Het is een wapen wat u geboden wordt, voor de juiste sociale verhoudingen. Verhoudingen, waarin de mens zijn eigen verantwoording leert te dragen en toch zijn medemensen blijft helpen en steunen. Deze kracht, die wij u hier trachten te bieden met de grootste intensiteit, die ons mogelijk is in het geven van al onze krachten en alle krachten die ons gegeven wordt. Die moet een pantser zijn, die u verdedigt tegen het pessimisme, tegen de kankergeest, die deze wereld dreigt te verderven.

Begrijpt u, waarom het belangrijk is? Wij zullen trachten u te wapenen en niet alleen jullie, maar zover als onze kracht kan reiken - wij hopen dat u uw eigen kracht erbij zult voegen, ofschoon dat uw eigen keuze is - zullen wij ook trachten dit deel van de wereld te bereiken. Er zijn op het ogenblik - ongeacht de grote tijdsverschillen op praktisch hetzelfde uur - door onze sprekers geleid: vier van deze bijeenkomsten. Er worden daarnaast tenminste 60 andere - waarschijnlijk meer - soortgelijke bijeenkomsten belegd in kleinere en grotere groepen over geheel de wereld. Dat is vooreerst praktisch, sedert dat wij ons werk op deze wijze zijn begonnen op deze wereld en in Nederland. Het is een laatste slag die wij voeren.

Maar wanneer wij dat wapen dan ook hebben gebruikt, wanneer wij getracht hebben rond deze wereld een keten te leggen, die verdraagzaamheid uitstraalt, die naastenliefde uitstraalt, die de mens leert het positieve, het werkelijke in het leven te zien, i.p.v. alleen maar onder te gaan in datgene wat hij niet heeft, wat van zijn verlangen niet vervuld wordt en wat hij misschien moet missen, dan wordt het tijd voor ons om te gaan rusten. Natuurlijk zal het werk van onze Orde normaal worden voortgezet. Maar zelfs daarin zouden er wijzigingen moeten worden aangebracht in overeenstemming met dit nieuwe programma van actie. Hoe? Ach, dat hoort u nog wel. Dat is niet zo belangrijk. Wees ervan overtuigd, dat wij met uw aller belang rekening houden, zover het ons mogelijk is dit te doen, zonder daardoor grotere belangen te schaden. 1959 is een kritiek jaar. Niet hét kritieke jaar. Dan hebt u nog ongeveer 2 à 3 jaar de tijd. Maar het is een kritiek jaar, omdat de houding, die men thans aanneemt, niet alleen in de parlementen, bij de generale staven, maar bij elke mens afzonderlijk, beslissen zal of de mens in staat zal zijn zich te verheffen boven zijn huidig bestaan of niet. Daarom wil ik u vanavond verzoeken om meer dan ooit, zelf mee te bidden en te werken, ieder op zijn eigen manier en volgens uw eigen inzichten, opdat deze grote eenheid geestelijk bereikt worde en tegen het duistere en de krachten des duisters een beslissende slag gevoerd kan worden.

Natuurlijk is dit als inleiding wat ongebruikelijk. Ik had u natuurlijk moeten spreken over de verschillende magische mogelijkheden en een gedetailleerde uitleg moeten verschaffen van hetgeen gedaan zal worden door de celebrant vandaag. Mijne vrienden, die dingen hebben wij al zo vaak verteld. Wat doet het ertoe wat voor vorm het is, wanneer de kracht er is. Kracht is het belangrijke. Het geeft niet hoe u God dient, en hoe u Hem precies dient, wanneer u Hem maar eerlijk dient en met de volle inzet van uw wezen. Wat geeft het, of de wereld je goed of kwaad vindt, wanneer je in jezelf beantwoordt aan de Goddelijke drang, aan de Goddelijke kracht. Zo moet het hier vanavond ook zijn. Wij stellen het altijd zeer op prijs, wanneer u komt om te helpen. Dat doet u bewust, of onbewust, in heel veel gevallen. Voorbeeld: wanneer u een ogenblik met uw gedachten gevangen bent bij het Schone Woord op een gewone avond, dan voelt u soms iets van die eenheid die in de kosmos bestaat. Dan voelt u iets van de kracht die achter u kan staan. Dan begrijpt u iets van de problemen die in u leven. Iets, een flits, dan weer

is het voorbij. Dan zegt u: het doet mij eigenlijk niets, het is maar woordenspel. Maar je houdt je groot. U luistert naar een betoog. U ziet ineens een heel andere kant van hetzelfde probleem en u zegt: "Daar moet ik over nadenken. Dán kunnen ook anderen gelijk hebben." Op dat ogenblik werkt u voor ons. Het is niet zo, dat wij uw werkgevers zijn. Neen, helemaal niet. Maar wij trachten althans te zijn een van de vele krachten van het Licht, van het goede. Krachten, die de Goddelijke liefde uitdragen met beperkte middelen.

Hierin hebt u ons in het verleden geholpen. Niet allemaal met vol besef en heel velen met de speelsheid, die eigenlijk bij een dergelijke zaak nu niet zozeer past. In het verleden kon dat ook. In het verleden was het voldoende, wanneer u werkte aan uw eigen bewustwording, wanneer u zocht naar de oplossing van uw eigen problemen. Nu gaat dit anders worden. Ik kan de tijd niet precies noemen, maar schattingsgewijs vanaf de maand juli - misschien reeds een paar weken eerder - komt de grote omkeer. Vóór die tijd zult u enkele dagen zien vol van ontstellende misdaden en ongelukken, alsof opeens in één dag de hele wereld gek is geworden. Dan zult u zich afvragen, hoe kan dat nu weer? Nu, zo'n dag ineens met een vliegtuigongeluk, een scheepsramp, een autoongeluk, een moord en een inbraak. U zult zich soms verwonderen hierover, als u tenminste erover nadenkt, dat al die dingen tegelijk komen.

Wij zullen proberen u dit duidelijk te maken. Er zijn cyclische afwijkingen op deze wereld. Er gaan golven van bepaalde krachten rond de wereld. Die golven zijn soms eenvoudig en simpel kenbaar als een nieuw griepvirus, de volgende keer als een dreigende onrust, een koorts in het bloed, een onbeheerstheid, een wegvallen van remmingen, of ook wel een plotseling zich bezinnen en een pogen de hand aan de ploeg te slaan. Deze cyclische verschijnselen zijn niet alleen gebonden aan die paar weken, die ze normalerwijze duren. Het zijn fasen, die vele jaren duren, sommigen duizend jaren. Op het ogenblik wisselen die fasen. Dit betekent, er is langzaam maar zeker vanuit een dieptepunt wel weer een opgang geweest en nu gaan wij wisselen naar een ander terrein. Het is alsof je uit een donkere kamer in een hel verlicht vertrek komt, of je vanuit een gevangenis in de vrije natuur staat. Op dat ogenblik zijn er heel wat die zich omkeren en weg willen vluchten. Heel veel mensen vluchten voor het Licht en de waarheid, omdat zij die niet verdragen kunnen. Heel veel mensen verbergen zich achter alles, of het nu Gods wil is, of een demon, die hen teistert, of het nu de wet is, of het burgerlijk fatsoen, alleen om te ontkomen aan de noodzaak, het nieuwe, het Lichtende, het sterke, te aanvaarden. Dit gaat komen. In vele opzichten is het er al. Bij de sterkste uiting verwachten wij dit over enkele maanden.

Indien dit zonder verdere invloeden gebeurde, dan zouden wij het misschien terzijde laten als iets, waar wij weinig aan kunnen doen. In de eerste plaats is er op deze wereld een nieuwe wereldleraar gekomen, wiens naam u waarschijnlijk nog een tiental jaren onbekend zal blijven. Iemand, wiens leerstellingen op het ogenblik nog worden uitgelachen. Als iets van een heethoofd, dan erkend als die van een ware wijze, een ware ingewijde. Het is een geestelijke invloed die over de wereld gaat. Elke gedachte die je uitzendt, is een kracht. In je eigen wezen, in je eigen leven schuilen krachten, waarvan de meesten niet het flauwste besef hebben. Hoe komt het anders dat men soms met een enkel gebaar van de handen, met één enkele overtuiging van geloof, geneest? Zelfs daar, waar de geneeskunde aarzelt, of haar onmacht bekent? Hoe komt het, dat je niet overal kunt genezen? Die kracht is er. Maar zij kan alleen werken daar, waar zij een harmonische verhouding vindt. Daar, waar een weerklank is. Daar, waar God niet het eindeloze duister van een onbenullig afwijzen tegenover Zich vindt.

Dat is dan de achtergrond van onze Steravond. Een beslissing, zo nabij, dat wij het niet gewaagd hebben erover te spreken enkele maanden geleden. Onverwacht fel en sterk, krachtig, komen de krachten van het Licht opzetten. Onverwacht groots spreidt plotseling de samenwerking van geest en geest, zelfs van de kleinsten, die in hun dogmatiek vastgeroest in feite niets anders doen dan vrome praatjes ophangen in doorsnee, maar die nu toch ook ontwaken tot een nieuw besef: er móet iets nieuws komen.... Alle krachten die het Licht kennen, worden - vraag mij niet hoe, want ik weet het niet - samengesmeed tot één geheel. En elke geest op aarde zal zijn keuze moeten doen. Licht, of duister. Wij hopen, dat wij u die keuze gemakkelijk maken. Licht betekent: de vreugde van het leven. De innerlijke vreugde van het leven steeds sterker ervaren, de genoegdoening van het kunnen helpen, het begrip voor de medemens, waardoor de haat verdwijnt. Wij hopen dat onze kringen in het verleden daartoe

hebben bijgedragen. Wij hopen nog meer, dat ons werk in de toekomst daar de bevestiging van moge zijn voor velen.

Nu, op dit ogenblik, voor het eerst, zelfs voordat wij dat afzonderlijk hebben overlegd met anderen zegt men dit. Ik zeg u dit niet omdat er nu eenmaal een inleiding moet zijn, omdat wij nu eenmaal toch wat moeten zeggen op deze avond. Ik zeg het u in de hoop, dat u begrijpt, wat dit betekent. En dat u zo dadelijk niet zult vrezen om mee te gaan in ons zoeken, in ons bidden, in ons smeken om kracht. Wij hopen, dat u niet alleen als dorstige sponzen klaar zit om de kracht op te drinken, zeggende: dan word ik er misschien weer wat sterker en beter van. Wij hopen, dat u zult zeggen: al kost het mij ook mijn laatste greintje kracht, ik wil die aan de wereld geven, ik wil dit Licht reeds nu zien zegevieren, zegepralen vóór de crisis komt en de slagen vallen.

Want juist dit gaat - zover wij er iets aan kunnen doen - vandaag gebeuren. Niet alleen met uw kleine kring, niet alleen door ons gezelschap - niet zo imposant veel als vroeger misschien - er zijn meer taken, maar wij tellen toch nog altijd enige duizenden. Wij willen met al die anderen samen proberen het Licht te doen zegevieren. En daarbij is niemand uitgesloten. Noch de priester die op dit ogenblik eerlijk in zijn kerk bidt, of bezig is het misoffer op te dragen, noch de zendeling die op dit ogenblik na zijn afmattende taak te hebben volbracht zegt: "God in deze rust geef mij de kracht...", noch de mensen die op dit ogenblik in wanhoop bidden, omdat hun levensonderhoud bedreigd is. Alles wat bidt, alles wat werkt, alles wat zoekt naar Licht op deze wereld, moet in deze komende dagen worden samengebracht.

Wij hebben geluk. Onze poging op deze avond ligt aan het begin van wat je op aarde ongetwijfeld een grote actie zou noemen. Deze poging om deze eenheid te bevorderen, wordt vanuit de geest verdergezet tot rond Pasen. Dan zal er even pauze moeten zijn. Dan zullen wij ons a.h.w. moeten hergroeperen om verder te kunnen komen. In die tussentijd kunt u leren, althans hier op aarde, om een deel van onze taak over te nemen. Meer heb ik u hierover niet te zeggen. Ik hoop dat ik duidelijk genoeg ben geweest.

U bent hier gekomen voor de Steravond en de uitleg, die daarbij behoort. Daarom wil ik dan het woord geven allereerst aan een spreker die u zal trachten iets van de magische betekenissen bij te brengen, die er dan ook mee gepaard gaan. Daarna komt een inleider die u dus duidelijk zal maken, dat wij met de instraling beginnen en daarvan ongetwijfeld het zijne van zal zeggen.

Mijne vrienden, ik dank u bij voorbaat voor uw wil het goede op deze wereld te steunen en het ontwakken van de mensheid te bevorderen.
Goedenavond.

Goedenavond, vrienden.

Men zegt wel eens, dat er veel rare mensen nodig zijn om een ontwikkeling mogelijk te maken. Zo zou je ook kunnen zeggen dat - volgens de huidige opvatting - vele vreemde dingen nodig zijn om de juiste verhoudingen van kracht te scheppen, op de juiste manier een contact te leggen tussen mens, geest en God.

De magie, die deze avond op de voorgrond komt, is in de eerste plaats - dat is misschien wel interessant voor u om te zien - een z.g. uitdrijving, een bannen van bepaalde demonische krachten. U zult bemerken, dat dit gebeurt met betrekkelijk weinig woorden, maar daarnaast met een dwingend gebaar, alsof iemand een grens stelt. "Tot zover en niet verder". Alleen is die grens heel wat verder, dan wij dit tot dusver hebben durven doen. Vandaar dat de celebrant vandaag hierbij wordt geassisteerd door een vierentwintigtal, die daartoe uitverkoren is. Dat is voor ons net hetzelfde als voor een leerling-vlieger wanneer hij zijn vleugels krijgt. Dan kunnen wij eindelijk eens positief laten zien, wat aan kracht wordt gewonnen. De woorden zullen een paar namen bevatten, waarvan ik aanneem, dat duivelsnamen als Belial e.d. erin voorkomen. Nu moet u niet denken dat deze kwade geesten persoonlijk aanwezig zijn. Maar de

naam van een demon staat voor een bepaalde geaardheid, een bepaalde wijze van denken, bepaalde fouten of zwakten die én in de geest én in de mensheid kunnen bestaan.

Die uitdrijving is niet alleen gericht tegen die geesten, maar het is ook een poging om u - ook al duurt dat misschien maar kort - tijdelijk te bevrijden van bepaalde innerlijke tegenstrijdigheden, die met deze duivelsnamen in verband kunnen staan. Zo'n banning op zichzelf is zeer interessant. Wanneer je begrijpt wat er eigenlijk gebeurt. Het is ongeveer hetzelfde - u neemt mij, hoop ik, de vergelijking niet kwalijk - als het schrikdraad dat een boer om zijn weiland zet. Alleen doet hij het om zijn koeien binnen te houden, en wij het om het demonische dat verdreven is, buiten te houden. Er wordt een soort cirkel gevormd. Binnen deze cirkel wordt een veld gemaakt van zo gelijk mogelijke en zo zuiver mogelijke, zo harmonisch mogelijke krachten. Dit veld doet ons o.m. denken aan de velden die gebruikt kunnen worden bij het hanteren van kruis en bord, voor het veroorzaken van levitatie verschijnselen en zelfs soms voor sommige materialisaties en dematerialisaties. Je hoeft daarover natuurlijk niet benauwd te zijn. U zult het misschien voelen als een koelte, of een warmte, maar het zal daarbij blijven. Het interessante is echter wel dit: dat u op dat ogenblik veel verder van de werkelijkheid afstaat dan normaal. Want u wordt voor een ogenblik opgesloten a.h.w. in een koepel, waarin de kracht van een andere sfeer zijn hoogste intensiteit bereikt.

Is dit gebeurd, dan zal volgens het schema van het ritueel, dat ik heb gehoord voor vandaag, allereerst volgen de z.g. kleine aanroeping. Deze zijn gericht tot de elementalen, de geesten dus van aarde, water, vuur en lucht. Zij worden niet aangeroepen bij hun werkelijke naam, of soortnaam, maar bij omschrijving. Dit geschiedt, omdat namen in een dergelijk veld dwingend zouden kunnen zijn, en een verschijning van deze wezens niet, hun medewerking wordt echter wel geëist. Deze eerste trap wordt gevolgd door de tweede..... Zij richt zich tot de lagere sferen als bv. schaduwland, schemerland, zomerland. Deze sferen worden aangemoedigd om zich in de Naam van Hem, Die komt, dus de Messias, de Verlosser, zich te voegen bij ons in hun streven. Het is een poging om ook dezen er toe te bewegen één te zijn met dit werk.

Het volgende deel is een zich richten tot bepaalde hemelkrachten, gesymboliseerd in de sterren. En, laat ons niet vergeten, de planeten. Hierna volgt, kort maar waarschijnlijk zeer vlijmend, en met het eerste begin van werkelijk manueel na de bezwering, een aanroepen van de hoogste geestelijke krachten, die scheppende functies hebben in dit heelal. Daar zult u ongetwijfeld daar namen horen, die z.g. pseudo-Godsamen zijn, zoals Elohim, maar daarnaast zult u waarschijnlijk namen horen als Tronen, Heerschappijen, e.d. Hiermee is dan de scala afgewerkt. Elk gebied is aangesproken op een zodanige wijze, dat het harmonisch kan zijn met ons streven. De aandacht van de celebrant en door de celebrant van alle aanwezigen, is mede in contact gebracht, gericht op deze sferen. Het gevolg is, dat nu een eenheid en waarschijnlijk ook een spanning ontstaan is, die sommigen zullen willen vergelijken met statische elektriciteit, zoals bij een onweer. Als bij u de haren dreigen te rijzen, is dit alleen een natuurlijk gevolg van bepaalde spanningen in de atmosfeer. Trekt u er zich niets van aan.

Let nu liever op, want nu komt de grote incantatie. Deze grote incantatie, na al het voorgaande, is vreemd genoeg vandaag - ongeacht het ritueel zelf, dat van een vroegere, heidense origine is, waarbij bepaalde Egyptische rituele vormen mede in acht werden genomen - gericht tot de grote scheppende God. Daaruit komt dan het vragen van de kracht. Dit geschiedt, in tegenstelling tot dat, wat u anders nog wel eens ziet en misschien op de meeste Steravonden al hebt gezien, het zijdelings gebaar en het vragend gebaar naar voren toe. Men vraagt hier de schenker des levens om het levende water. De levende wateren zijn het Goddelijke Licht, de essence van het Goddelijk wezen. Eerst wanneer deze kom, a.h.w. van handen, gevuld is, zullen wij een spreiding, of zaiend gebaar zien, alsof het wordt uitgesprenkeld.

Daarna krijgen wij de bezweringshouding, omdat, nu de kracht eenmaal aanwezig is, de celebrant deze moet richten. Opzettelijk is hierbij afgeweken van het oorspronkelijk ritueel, waar enkele termen daarvan voor een moderne tijd niet geschikt zijn. Wij hebben verzocht deze in overeenstemming te zetten met uw huidige opvattingen, van uw moraal en rechten dus. De uitstralingen worden gericht en beginnen als volgt: In de eerste plaats een gebaar, alsof men wegdukt. De kracht die op het Ik neerstroomt, de waterval des levens die zich over de celebrant uitstort, wordt door hem gestuwd in de verschillende richtingen. Hij maakt hierbij niet

zoals vele anderen, een reeks van kruisgebaren of iets dergelijks, hij zal zich ook niet - zoals vaak gebeurt - naar alle windrichtingen wenden. Hij stuurt in de wereld en, één zijnde met de Goden, of gebonden met de waarheid Gods, draait de wereld hem voorbij. Er is voor hem geen noodzaak om zich te verroeren. De wereld is op dat ogenblik iets, wat buiten hem staat, ook wanneer de stem hier in de stof klinkt en het lichaam, waardoor die stem klinkt, meewervelt met de aarde in zijn normale draai. Zó is het gebruik en zó is het ritueel. Daarna zult u zien, dat het tweede deel van deze instraling nu niet meer op de aarde is gericht, maar op uzelf. Hierbij krijgen wij wel weer iets van een bekend manueel te zien, omdat wij ook hierin het gebaar het gestaffelde kruis zullen ontmoeten, dat in handgebaar als volgt wordt aangeduid: een drie maal steeds wijder zich openen van de handen, waardoor wordt aangegeven de door de horizontale vlakken, uitgedrukte Goddelijke werkelijkheid, die in de verticale beweging ligt, met één verschil. Normalerweise zou u zien, dat de celebrant de handen naar beneden houdt en van buitenaf weer verder gaat. In dit geval niet. Want volgens het geloof van de ingewijden in de tijd dat de celebrant leefde, was de kracht van het Goddelijke iets, wat keert tot de aarde en daar rustende, zich onmiddellijk weer verhief ten hemel. Zo eindigt dit manueel, in tegenstelling met het gebruikelijke, met de handen naar boven. Een tweede, of derde vragen van de levensstroom lijkt mij waarschijnlijk, ofschoon ik daarover niet precies kan oordelen, wel is zeker, dat de instraling van de voorwerpen deze keer ook wat anders is.

U bent gewend aan het zoekende gebaar, met de zegenende gebaren erbij. U zult ontdekken dat wij deze keer te maken krijgen met het stralende gebaar, waarbij niet meer over de voorwerpen maar a.h.w. dóór de voorwerpen heen de kracht wordt gericht. Ook dit heeft zijn reden. Men gelooft namelijk dat de Vorst der Zon - in Egypte - met zijn stralen zijn vijanden doorboort, maar gelijktijdig met zijn stralen, aldoor gloeiende, het leven schenkt. Wat de celebrant wil doen is leven schenken aan de voorwerpen die hier zijn gebracht. Een leven, dat misschien klein is en beperkt, maar van een Goddelijke geaardheid en volledig in samenwerking met en in samenhang met de natuurlijke krachten van uw eigen wezen. Daarom dit gebaar.

Daarna krijgt u een afsluiting. Ik denk dat wij bij deze afsluiting wel enkele ongebruikelijke woorden zullen horen, mogelijk zelfs Godennamen. Dit alles is alleen het oude ritueel. Het oude gebruik, de oude gewoonte heeft waarde, ook al is zij voor u misschien teloor gegaan. Slechts door deze wijze van werken kan de celebrant het uiterste van zijn eigen krachten vergen, het beste tot stand brengen, wat tot stand te brengen is. Trekt u zich van de eventuele buitenisigheden niets aan. Wanneer hij misschien roept tot Rê, of tot Osiris, spreekt u dan tot uw God, of van mijnentwege tot Jezus, indien u dat gewend bent. Begrijp wel, dat de meest juiste wijze om een ritueel bij te wonen, het niet ondergaan, maar het beleven is. In dat beleven moet u allemaal één zijn met de gedachtengang.

Onthoudt u dit nog even. Eerst komt het uitdrijven van het kwade. Zet op dat ogenblik elke pessimistische gedachte die u bezielt - als u maar enigszins kunt - terzijde. Denk niet aan kwaad, denk niet aan zorgen, denk aan de levende kracht van het Licht. Op deze wijze werkt u mee. Wanneer de verschillende gebeden worden verricht, denkt u aan uw geestelijke vrienden, uw meesters, uw leiders misschien. Denkt u daarnaast ook wel degelijk aan die hoge, Lichtende krachten, die een enkele mens soms mag ontmoeten in één ogenblik van ontrukt-zijn aan zijn eigen wereld. Zo gaat u, totdat u zich voorstelt te staan voor het aangezicht van uw God. Op die manier maakt u het én voor u én voor ons de zaak veel beter, veel krachtiger en veel sterker.

De mogelijkheid is natuurlijk niet uitgesloten, dat een enkeling het misschien wat benauwd krijgt. Ik zie hier zo twee à drie van die typen, waarvan ik aan zou nemen, dat zij zich wat minder prettig zouden kunnen gevoelen. Mag ik voor dezen een speciale raad geven. Op het ogenblik dat dit optreedt, sluit u de ogen, luister niet, maar bidt uw God dat Hij Licht geve voor u en voor de mensheid. U zult ontdekken dat het benauwde gevoel en het onaangename praktisch verdwijnen. Keer dan echter niet terug tot een bijzonder geïnteresseerd luisteren naar hetgeen de spreker zegt, maar houdt u de ogen gesloten, tot dat hij zegt, dat het klaar en afgelopen is.

Mag ik nu misschien nog even de aandacht vestigen van de helderzienden in het illustere gezelschap, dat zich hier zo langzamerhand om het spreekgestoelte heeft geschaard. Er zijn verschillende, voor u typische, figuren bij, maar dat hindert niet. Als u goed oplet, zult u zien dat

hun aangezicht lichtend is, een bewijs van hun voorbereiding, hun deelgenootschap dus met dit werk. Zou u verder kunnen kijken, u zou verbaasd staan over de vele vrienden en bekenden van uzelf ook, die aanwezig zijn. Maar dat zijn bijkomstigheden.

Daar rond omheen heeft zich een schare, een soort leger opgebouwd, waarin ik o.a. vind niet alleen de Broeders van de Orde der Verdraagzamen, maar ook de Orde van de Roos, de Broeders van de Ster - niet geheel te verwarren met de onze - verder zie ik zelfs, wat zeer verheugend is, een delegatie van de Witte Broederschap. Ik zie ook met zeer veel vreugde uit de sfeer van kleur hier een aantal Lichtende entiteiten, die ons bij willen staan.

Ik wil niet alle groepen die u op aarde misschien zou kennen, opnoemen, dat zou te ver gaan. Zij zijn op dit ogenblik reeds hier en dus wordt het tijd dat wij van de beschrijving en het commentaar beginnen over te gaan tot de praktijk. Het woord is nu aan degene die de eigenlijke celebrant voor u inleidt. Hij zal dit inleiden doen in een meditatieve vorm. Omdat vanaf dat ogenblik a.h.w. het ritueel begonnen is, zou ik u willen vragen: wanneer u nog zo nodig een dropje moet nemen uit een ritselend papiertje, even moet hoesten, neus poetsen, of iets dergelijks, maakt u nu even van de gelegenheid gebruik. Per slot van rekening, mensen zijn mensen, dat weten wij, maar een ritueel is een ritueel. Daar zult u dan hopelijk ook rekening mee houden. Terwijl u daarmee bezig bent, geef ik het woord over aan de inleider.

o o o

Wat doet het een deugd te zien, hoe ijverig de aanbevelingen van de Broeders van de Orde worden opgevolgd. Ik hoop vrienden, dat het ook in al het andere het geval zal zijn. Wij staan hier op het ogenblik allemaal tezamen eigenlijk voor ons denken en voor ons ideaal. Wij zijn hier samen in de Naam van een Almachtige God vol liefde. De Enige God, waarin wij mogen en kunnen geloven. Een God van Rechtvaardigheid. Een levende God, Die leeft tot in onze eigen harten. Die overal rond ons is en overal met ons is.

Deze God heeft ons een wereld geschapen. Een heelal, met sterren, met mensen en met geesten. Hij heeft ons in Zijn grote goedheid een zekere vrijheid van handelen gelaten. Eens moeten wij tot Hem terugkeren, want zo is Zijn Wil en zó is Zijn Wet. Maar, wanneer wij terugkeren, dat heeft Hij ons gelaten om te bestemmen. Deze Almachtige God heeft ons ook de kracht gegeven en de mogelijkheid om niet slechts te leven als kleine, onbetekenende mensen, als doelloos toornende geest, maar als wezens, die, groeiend uit Zijn Kracht, zich voedend uit Zijn Kracht, langzaam maar onophoudelijk Zijn wil in de wereld kenbaar maken. Hoe jammer is het, dat er zo velen blind zijn daarvoor. Wij hebben deze wereld lief in onze wereld. Wij hebben al uw mensen lief, omdat wij weten wat het is om mens te zijn. Wij kennen uw lijden en uw strijden, ook uw moeilijkheden, zo goed als uw vreugden. Maar wij weten, dat in deze wereld de dingen soms niet zuiver zijn, niet in overeenstemming met de kracht en de wil, de wil van God, de kracht van God.

Wij zien de mensen in treurige verwaandheid besluiten nemen, alsof er geen God ware. Wij zien mensen, die zich in de plaats stellen van de Allerhoogste, trachten te dicteren, wat het leven moet zijn. Wij zien mensen die gebonden tot een slavernij zonder einde, aan stoffelijke gedachten en belangen, langzaam maar zeker zichzelf en anderen trachten te doden voor de geest. Wij zien mensen, die alle verantwoordelijkheid van zich af willen werpen. Wij horen de strijdleuze: "Laat daar de staat maar voor zorgen. Dat is niet mijn zaak, daarvoor is hij verantwoordelijk". Daarachter de eeuwige uitvlucht: "Wij hebben het niet geweten, wij hebben het niet gewild". Wij zien de kunstmatige blindheid van velen in deze wereld. En wij weten, dat als wij die kracht van het Goddelijk Licht actief kunnen maken, deze blindheid afneemt en verdwijnt. Degenen, die de verantwoording van zich af wensen te werpen, zullen voor de gevolgen komen staan van hun eigen daden, omdat zij niet meer in staat zullen zijn ze af te wentelen op anderen.

Wij zien een wereld van mensen die ziek zijn. Niet alleen maar, lieve vrienden, ziek van lichaam, niet alleen maar economisch, of politiek ziek, of ziekelijk, maar mensen die van binnen ziek zijn.

Mensen, wier geest aangevreten wordt door de onbestemde doelloosheid, waarin zij het leven zich zien ontwikkelen. Wij horen de hongerkreet van de ongetelde duizenden in Azië, die met één enkele handvol graan en wat slijmachtig water per dag moeten leven. Wij horen de vervloekingen die in Afrika worden uitgestoten tegen het blanke geslacht. Wij zien de stille verbetering, waarmede kleurlingen elders trachten zich tegen het vooroordeel te verzetten. Wij zien deze dingen en wij kennen deze dingen. Wij weten het. Op deze wereld is niets volmaakt. Wij weten het. Op deze wereld zijn die toestanden niet opeens zo maar te veranderen. Maar wat wij boven al weten, vrienden: God is Liefde, God geeft kracht aan elk wezen, aan elke mens die kracht wil aanvaarden. God geeft een doel aan elk leeg leven. God geeft een oplossing voor alle problemen, al is dat niet de oplossing van mensen.

Wij vrezen, dat de mensheid ingesluimerd is, dat zij druk bezig met haar uiterlijke godsdienst, haar materialistische maatschappij, doof en blind en stom, onbegrepen aan deze krachten voorbij gaat. Wij willen deze mensheid helpen, waar wij kunnen en hoe wij kunnen. Wij willen trachten met heel ons wezen, met al ons vermogen, met alle weten en alle liefdekracht die er in ons is, die mensheid te wekken om meer te willen doen.

Soms leeft in de mens een geloof, een hoop, als een zwak plantje, dat, wanneer de regen niet komt, verdroogt en ten onder gaat, waarbij de mens de hoop dan bouwt, niet op dit geloof zelf, maar op verschijnselen, die het zouden moeten bevestigen. Ook hier willen wij trachten kracht te brengen, opdat het geloof dat in velen leeft, het vertrouwen, dat velen hebben in hun God en in hun wereld, sterk moge worden.

Ten laatste: wij weten hoe het onbegrip tussen mensen een vloek is, waaruit de vernietiging van oorlog, de giftige haat, geboren wordt. Wij weten, dat een klein beetje verdraagzaamheid soms het verschil uitmaakt tussen leven en dood. Dat een klein beetje begrip het verschil uitmaakt tussen een aards paradijs en een hel. Wij, hier in de geest tezamen, wij zweren plechtig voor God, dat geen onzer zal rusten, zolang de mensheid geen vrede kent. Wij zullen deze eed bevestigen door onze daden. Moge het Licht Gods ons ontnomen worden, wanneer wij aarzelen het laatste te geven aan kracht en wezen, wat wij bezitten. Dát, vrienden, is onze gelofte, onze eed voor God én voor u. Opdat u zult weten: wij zijn met u tot het laatste der tijden, indien het nodig is. Wij zijn met u in het onbelangrijke en in het grote, totdat ook u de kracht vindt om uw Schepper te aanvaarden en Zijn kracht te nemen, als de vervulling van Zijn liefde aan u om daardoor in wereld en in sfeer, het Licht te doen heersen.

Zo willen wij op deze avond vrienden, door middel van een onzer en met de gebruiken die ook mij wat vreemd zijn, omdat zij behoren tot een lang vergane tijd, trachten die kracht die in ons ligt, maar vooral de kracht die God ons geeft, te bevestigen in de wereld, te bevestigen in u, te bevestigen zelfs in die kleine en onbelangrijke tekens hier, opdat wij niet één ding verzuimen, om Licht, vrede, om Gods liefde in de mens te brengen, tot een waar ontwaken.

Vrienden, het wordt tijd voor de celebrant. Wanneer in u één sprank van hoop is op Licht, één klein vonkje van geloof aan een Goddelijke liefde, neem dan wat wij u geven, niet voor uzelf, maar opdat de wereld Licht zij. Ik zal zo dadelijk niet meer terug komen. Als de celebrant uitgesproken is en het medium bijkomt, blijft u dan nog een kort ogenblik rustig tezamen. Eén of twee minuten is desnoods al genoeg. Wij sparen op die manier de krachten van de mens die wij gebruiken. Wij hopen, dat u ook hieraan gevolg zult willen geven. Vergeet het niet: dit is het werk van Gods Licht en van Gods Liefde.
God zij met u.

(De band was hier afgelopen.)